

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologiæ Speculativæ Scholasticis Prælectionibus Et Exercitiis Accommodatæ Libri IV

Haunold, Christoph

Ingolstadii, 1678

Index Titulorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82733)

INDEX TITULORUM.
LIBER I.
DE DEO ET ANGELIS.
TRACTATUS I.

DE DEO, VT EST VNVS
IN NATVRA.

CAPVT I.

DE EXISTENTIA DEI, ESSENTIA, ET
ATTRIBVTIS IN GENERE.

CONTR. I. **V**trum homini in via, & cognitione Naturali, possit immediatè evidens esse Existètia Dei. Fol. 1

CONTR. II. Vtrum, & quibus Argumentis possit existètia Dei Metaphysicè Demonstrari. Vbi obiter, An hoc sit de Fide. 3

§. I. Demonstratur existètia Dei ex Creaturis sub conceptu Entis Improducti, & Principij ceterorum. Ibid.

§. II. Vtrum independenter ab existètia creaturarum possit Demonstrari Deus, sub conceptu Entis carentis omni defectu, seu habentis cumulum omnium perfectionum. 5

§. III. Vtrum Demonstretur Deus ex propositionibus aeternæ Veritatis. 7

§. IV. Vtrum probetur Deus ex contradictorio sui. 8

CONTR. III. In quonam prædicato consistat conceptus quidditativus & Formaliter Constitutivus Essentiæ & Naturæ divinæ. Ibid.

CONTR. IV. Vtrum inter prædicata Divina detur Distinctio Virtualis intrinseca, Media inter Distinctionem Realem, & Rationis. 11

§. I. Quid intelligatur nomine Distinctionis Virtualis intrinsecae. Vbi: An admittenda sint prædicata contradictoria de Natura & Personalitatibus. 12

§. II. Vtrum detur distinctio virtualis inter Essentiam divinam & Relationes. 14

§. III. An detur distinctio Virtualis intrinseca inter Intellectum & Voluntatem Divinam. 15

CAPVT

CAPUT II.
DE VISIONE DEI, EIVSQVE
PRINCIPIO, LVMINE GLORIAE.

- CONTR. I.** **V**trum sit possibilis Substantia creata, cui sit connaturalis Visio Dei. 15
- §. I. Rationes pro negativa minùs efficaes. 16
- §. II. Probatur Conclusio 1. Ex illo Principio D. Thomae, quòd modus cognoscendi sequatur modum essendi. 20
- §. III. Probatur Conclusio 2. Ex conditione servili cuiusvis creaturae. 21
- §. IV. Tertia probatio, ex Mensura Perfectionis cuiusque Naturae intellectualis. 23
- §. V. Quarta probatio, deducta ex repugnantia creaturae impeccabilis. Ibid.
- §. VI. Solvuntur Objectiones. 24
- CONTR. II.** Vtrum Lumen Glorìae habeat rationem speciei impressae, concurrentis præcisè loco objecti, vel potius habeat rationem comprincipij, sicut alij Habitus supernaturales. Ibid.
- §. I. Luminis Glorìae officium est, proportionare potentiam: Species supponit proportionatum. 25
- §. II. Potest Lumen Glorìae intelligi receptum in potentia, quia hoc ipso sit species impressa. 26
- §. III. Lumen Glorìae deficit à præcipuo prædicato speciei impressae. Ibid.
- §. IV. Solvuntur Objectiones. 27
- CONTR. III.** Vtrum Intellectus perfectior cum Equali Lumine Glorìae perfectiorem producat Visionem. 28
- CONTR. IV.** Vtrum diversitas Visionum proximè proveniat à diversitate Luminis Glorìae, vel potius à determinatione objecti. 29
- CONTR. V.** Vtrum omnis Visio Dei discernat necessariò omnia quae sunt formaliter in Deo. 30
- CONTR. VI.** Vtrum Creatura videatur in Deo tanquam in medio cognito. 31
- CONTR. VII.** Quenam sit ratio, cur Deus sit incomprehensibilis à Creatura.
- §. I. Quid nomine Comprehensionis in hoc loco intelligendum sit. 36
- §. II. Incomprehensibilitas Dei rationibus probatur. Ibid.

CAPUT III.
DE SCIENTIA DEI.

- CONTR. I.** **Q**uodnam sit Objectum formale motivum seu directum Scientiae divinae essentialis, seu simplicis intelligentiae. 37
- CONTR. II.** Quomodo Praescientia divina futurorum contingentium non laedat libertatem nostrorum actuum. 40
- CONTR. III.** Quenam Deo sit ratio videndi futura libera absoluta. 43
- CONTR. IV.** Vtrum præter possibilia, & absolute futura, cognoscat Deus etiam conditionate futura.
- §. I. Praemittuntur aliqua pro statu Controversiae intelligendo. 44
- §. II. Vtrum Deus actus nostros liberos, sub conditione futuros, tantum conjecturaliter cognoscat. Ibid.
- §. III. Vtrum veritates conditionales videantur à Deo in decreto conditionato prædeterminandi Voluntatem creatam. 46
- §. IV. An veritates conditionales contingentes videantur à Deo in aliquo libero exercitio absolute existituro. 47
- §. V. Probatur Scientia media, seu conditionata, ex PP. Ibid.
- §. VI. Deducitur Scientia media ex doctrina S. Thomae. 48
- §. VII. Scientia media probatur ratione. 49
- §. VIII. Solvuntur Objectiones. 50
- §. IX. An detur in Deo Scientia media suorum decretorum. 53

CAPUT IV.
DE VOLUNTATE DEI.

- CONTR. I.** **I**n quonam consistat Actus liber Voluntatis divinae.
- §. I. Difficultas quaestionis proponitur. 54
- §. II. Sententia Cajetani refellitur. Ibid.
- §. III. Sententia Suarezij rejicitur. 55
- §. IV. Non complentur actus liberi Dei per veritates objectivas aeternas. Ibid.
- §. V. Aureoli Sententia proponitur. Ibid.
- §. VI. Verisimilior Sententia proponitur. 57
- §. VII. Solvuntur Objectiones. 58
- CONTR. II.** An inter Decreta libera, de facto existentia, intercedat aliqua distinctio virtualis Intrinsicca, vel sola distinctio rationis ratiocinatae. 61
- §. I. An

Index Titulorum.

- §. I. An possit in Deo admitti decretum finis Indeterminatum respectu mediorum. 62
- §. II. An decretum concurrenti cum causâ secundâ necessaria ad effectum, virtualiter intrinsecè distinguatur à Decreto, quo ipsa causâ est producta. 63
- §. III. An concursus Dei, Indifferens in actu primo, determinandus à causâ liberâ, Virtualiter intrinsecè distinguatur à decreto ponendi ipsam Causam in actu primo proximò expeditam, & an illud decretum sit liberum. 64
- §. IV. An Causâlitâs Causâ moralis, arguat decretum Virtualiter intrinsecè distinctum à decreto causânte ipsam causam moralem. 66
- §. V. Solvuntur Objectiones. 67
- §. VI. Ordo signorum breviter absolvitur. 69
- §. VII. Argumentum vniuersale, quo probatur vnicum decretum absolutum post scientiam mediam admittendum. Ibid.
- CONTR. III. An, & quo sensu, Deus necessiteat ad faciendum optimum. Ibid.
- §. I. Nullâ factâ suppositione datur in Deo summa indifferentia in actu primo. 70
- §. II. An Deo insit aliqua necessitas sic vel sic operandi ad extrâ, ex suppositione. 71
- §. III. Solvuntur Objectiones. 71

CAPUT V.

DE PRÆDESTINATIONE
SALVANDORVM ET REPROBATIONE
DAMNANDORVM.

- CONTR. I. AN salvâ libertate nostrorum actuum, possint à Deo iidem actus prædeterminari. 76
- CONTR. II. An Prædestinatio Sanctorum facta sit ante prævisa merita.
- §. I. Referuntur Sententiæ. 79
- §. II. An sit in Deo Intentio & Decretum finis, nempe Gloriæ, præcindens à determinatis medijs. Ibid.
- §. III. Specialis benevolentia Dei ante omnia merita erga prædestinatos asseritur. 80
- §. IV. Solvuntur Objectiones quibus hæc specialis benevolentia impugnatur. 81
- §. V. Vtrum Prædestinatio facta sit cum alligatione ad certa media. 82
- §. VI. Solvuntur Objectiones contra alligatam Prædestinationem certis medijs. 84

TRACTATUS II.

DE DEO VT EST TRINVS
IN PERSONIS.

CAPUT I.

DE COGNOSCIBILITATE
ET REALITATE MYSTERII
TRINITATIS.

- CONTR. I. Vtrum Trinitas Personarum in vna Natura, possit Naturalibus Argumentis probari. 87
- CONTR. II. Quâ ratione dissolvenda sint Argumenta Metaphysica contra Mystrium SS. Trinitatis.
- §. I. Variæ responsiones minùs idoneæ referuntur. 89
- §. II. Verior modus solvendi prædicta Argumenta. 91

CAPUT II.

DE PROCESSIONIBVS,
RELATIONIBVS, ET NOTIONIBVS
DIVINIS IN GENERE.

- CONTR. I. AN, & quot dentur in Deo Processiones. 93
- CONTR. II. An, & quot dentur in Deo Relationes reales, & quomodo à Processionibus differant. 95
- CONTR. III. Quanam intercedat distinctio inter Spirationem actuum, & Relationes Paternitatis & Filiationis. 96
- CONTR. IV. Quot, & quæ sint Notiones in Trinitate. 97
- CONTR.

- CONTR. V. Cur multiplicatio Proprietatum
seu Relationum multiplicet Per-
sonas, & non Deum.
- §. I. Pereziana ratio discriminis rejici-
tur. 98
- §. II. Explicatio Vasquezij. 99
- §. III. Verior ratio discriminis assignatur. 100
- CONTR. VI. Vtrum detur in Deo Subsistentia
absoluta communis Tribus Per-
sonis. 101
- CONTR. VII. Quodnam sit Principium Formale
Quo Divinarum Processionum. 102

TRACTATUS III. DE ANGELIS.

CAPUT I. DE NATURA ANGELORVM.

- CONTR. I. Vtrum Angelorum Existentia
possit Naturalibus rationibus
demonstrari. 107
- CONTR. II. Vtrum Angelus possit esse compositus
quoad Naturam ex Materia & For-
ma. 121
- CONTR. III. Vtrum Angeli sint ex intrinseca ra-
tione naturaliter indestruibiles. 122
- CONTR. IV. Vtrum Angeli possint inter se differre
specie. 123
- CONTR. V. Vtrum Angeli possint intra eandem
speciem multiplicari. 125

CAPVT II. DE POTENTIA LOCO- MOTIVA ANGELORVM.

- CONTR. I. Vtrum Angelus possit se contra-
here ad spatium minus illo,
quod vi suae perfectionis potest
occupare. 128
- CONTR. II. Vtrum Angelus possit se movere de
spatio in spatium non transito
medio. 129

CAPUT III. DE PROCESSIONIBVS IN SPECIE.

- CONTR. I. Quibus rationibus declarari possit
Verbum esse Filium, & Genera-
ri, non item Spiritum S. 107
- §. I. Prima ratio, desumpta ex Vnitatem
Personae producentis Verbum, &
Dualitate Personarum producen-
tium Spiritum S. Ibid.
- §. II. Secunda ratio, desumpta ex fecun-
ditate Verbi ad producendam
aliam Personam 108
- §. III. Tertia Explicatio, desumens Filiatio-
nem à Similitudine Intentionalitatis 109
- CONTR. II. Ex quorum obsectorum cognitione
procedat Verbum. 112
- CONTR. III. Vtrum si Spiritus S. non procederet à
Filio, distingueretur ab illo. 113

CAPVT III. DE INTELLECTIONE, ET SPECIEBVS ANGELICIS.

- CONTR. I. Vtrum Angelus ad cognoscen-
dum indigeat concursu objecti,
& speciebus Intentionalibus. 130
- CONTR. II. Vtrum Angelus cognoscat se, sibiq;
intrinsece vnita, per speciem im-
pressam. 131
- CONTR. III. Vtrum Angelus indigeat speciebus
ad cognoscendum alium Ange-
lum praesentem. 132
- CONTR. IV. Vtrum Objecta materialia possint
immediate concurrere ad cogni-
tionem Angelicam. 133
- CONTR. V. A quam causa producantur spe-
cies Angelorum. Ibid.
- CONTR. VI. Quo tempore producantur Species
Angelicæ. 135
- CONTR. VII. Quæ Ratio sit, cur Angeli non pos-
sint cognoscere Secreta cor-
dium. 136
- CONTR. VIII. Quibus modis Angeli sua Secreta
alijs manifestent, ac in vicem lo-
quantur. 137

CAPVT

CAPVT IV.
DE VIA ANGELORVM
QVAD STATVM GRATIAE
ET MERITI.

- CONTR. I. Vtrum Angeli acceperint Gratiam sanctificantem ex pravia dispositione. 139
CONTR. II. Vtrum in collatione Auxiliorum & Gratia, fuerit observata proportio cum Inaequalitate naturae Angelicae. 140
CONTR. III. Vtrum Angeli potuissent in primo Instanti peccare. 142

CAPVT V.
DE PECCATO ET POENA
ANGELORVM.

- CONTR. I. Vtrum Angeli peccaverint appetendo Divinitatem. 143
CONTR. II. Vtrum peccatum Angelorum fuerit inordinata appetentia Beatitudinis supernaturalis. Ibid.
CONTR. III. Vtrum Angeli peccaverint praefendendo Beatitudinem naturalem supernaturalem. 144
CONTR. IV. Vtrum Angeli peccaverint nolendo subijci Christo venturo. 145
CONTR. V. Quomodo Demones ab Igne torquantur. 147
CONTR. VI. Quâ ratione Lucifer habeat sibi ceteros demones subiectos. 148

LIBER II.

DE ACTIBVS HVMANIS IN GENERE,
PECCATIS, ET GRATIA.

TRACTATVS I.
DE ACTIBVS HVMANIS.

CAPVT I.
DE BEATITVDINE, QVÆ
EST FINIS VLTIMVS ACTVVM
HVMANORVM.

- CONTR. I. Vtrum Argumentis Moralibus, ex ipsa Humanorum Actuum Natura petitis, probari possit, hominem ex Natura sua ordinari ad felicitatem aeternam. 150
CONTR. II. Vtrum Deus sit Bonum perfectè satisfactivum substantiæ intellectivæ, creatæ, & quomodo hoc flet cum inaequalitate Beatitudinis. 151
CONTR. III. In quonam Actu consistat Beatitudo formalis. 152
CONTR. IV. Quomodo perpetuitas Beatitudinis formalis cognoscatur à Beatis. 155

CAPVT II.
DE VOLVNTARIO ET
INVOLVNTARIO.

- CONTR. I. Quomodo definitio Voluntarij sit intelligenda. 157
CONTR. II. Vtrum Voluntarium Necessarium, an verò Voluntarium Liberum, sit perfectius in ratione Voluntarij. Ibid.
CONTR. III. Vtrum effectus ex licita omissione per accidens securus, sit voluntarius. 158
CONTR. IV. Vtrum Voluntarium Interpretativum sufficiat ad honestandum alterius actum, & quando. 159
CONTR. V. Vtrum Concupiscentia causet Involutarium, aut diminuat Voluntarium. 160
CONTR. VI. Vtrum Metus causet Involutarium. 162
CONTR.

Index Titulorum.

- CONTR. VII. Quandonam, & qualis Ignorantia possit causare Involuntarium. 164
 §. I. De Ignorantia antecedente. Ibid.
 §. II. De Ignorantia Concomitante. 166
 §. III. De Ignorantia Consequente. Ibid.
 §. IV. De Inconsiderantia. 167

- §. V. Solvuntur objectiones. 192
 §. VI. Vtrum à doctrinâ traditâ dentur aliqua Exceptiones. 193
 CONTR. IV. Vtrum in dubio melior sit conditio possidentis; & vnde cognoscendum, pro quo stet possessio. 194

CAPVT III.

DE HUMANÆ VOLUNTATIS LIBERTATE.

- CONTR. I. AN detur libertas Indifferentiæ. 168
 CONTR. II. Vtrum possit Voluntas exercere Libertatem indifferentiæ inter Bona inæqualia, cognita ut talia. 171
 CONTR. III. Vtrum detur libertas proxima Infantibus, ebrijs, amentibus, somniantibus. 172
 CONTR. IV. Vtrum Libertas actus sit separabilis ab actu. 173
 §. I. Actus liber Essentialiter sapponit Decretum Dei, offerens concursum indifferentem. 174
 §. II. Actus liber essentialiter procedit à cognitione indifferente. 176
 §. III. Imperium non potest inferre necessitatem actui capaci libertatis. 177
 CONTR. V. Vtrum dari possit pura omisitio libera. 181

CAPVT IV.

DE MORALITATE ACTIVVM HUMANORVM EORVMQUE REGVLA PROXIMA.

- CONTR. I. AN dictamen practicū possit esse Erroneum, vel invidens. 182
 CONTR. II. Quid requiratur & sufficiat ad Theologicam probabilitatem opinionis. 184
 CONTR. III. Vtrum liceat sequi opinionem probabilē relicta probabiliore. 185
 §. I. Vtrum eidem intellectui possit simul & semel apparere probabilis utræque pars contradictionis. Ibid.
 §. II. Vtrum possit intellectus Electi à voluntate ad assentiendum opinionioni, quæ apparet minus probabilis. 186
 §. III. Vtrum ad operandum honestè requiratur certitudo moralis, quod operatio sit licita, vel sufficiat probabilitas. 188
 §. IV. Vtrum liceat sequi opinionem probabilē, relicta illâ, quæ mihi videtur probabilior. 191

CAPVT V.

DE REGVLA MORALITATIS REMOTA, HOC EST, MORALITATE OBJECTIVA.

- CONTR. I. QVAM sit fundamentalis Regula morum. 195
 §. I. Questionis status & difficultas proponitur. 195
 §. II. Referuntur aliorum Sententia. Ibid.
 §. III. Pro intelligenda vera Regula moralitatis Objectivæ quædam prænotantur. 197
 §. IV. Honestatis & Inhonestatis objectivæ definitio. 199
 §. V. Explicatur axioma, quodd aliqua sint prohibita, quia mala; alia verò mala, quia prohibita. Ibid.
 §. VI. An omnis obligatio sapponat Existentiam Dei, ejusque noticiam. 200
 §. VII. Redditur Ratio, quare omnes actus divini sint æqualis honestatis. 201
 §. VIII. Regula cognoscendi objecta essentialiter inhonesta. 202
 §. IX. Regula discernendi, quænam objecta sint de Jure naturæ honesta vel inhonesta. 203
 §. X. Regula cognoscendi quodnam objectum sit altero honestius. 204
 CONTR. II. Vtrum debeat intendi moralitas objectiva ab operante, ut refundatur in actum. 205
 CONTR. III. Vtrum dari possit actus indifferens, qui nec sit honestus, nec inhonestus. 206

CAPVT VI.

DE MORALITATE ACTVS EXTERNI.

- CONTR. I. VTRUM Actus Externi, propriè dicti, habeant aliquam moralitatem propriam, superadditam actui interno. 210
 CONTR. II. Vtrum actus Voluntatis Imperatus, ex suo objecto bonus, possit fieri malus extrinsecè, per Relationem ad malum finem, & econ-

TRACTIONE. 212

TRACTATUS II. DE PECCATIS.

CAPVT I.

DE PECCATO PERSONALI ACTVALLI.

- CONTR. I. **Q**uid sit Peccatum actuale
præcindens à Mortali &
Veniali. 213
- CONTR. II. Vtrum ex natura rei detur differen-
tia Peccati Mortalis & Venia-
lis. 214
- CONTR. III. Quanam peccata sint ex objecto
semper mortalia. 216
- CONTR. IV. In quonam consistat malitia forma-
lis peccati actualis. 217
- §. I. Referuntur variae Sententiae. Ibid.
- §. II. Rejicitur Sententia P. Antonij Pe-
rez. 218
- §. III. Statuitur nostra Sententia de Mali-
tia formali. 219
- §. IV. Solvuntur Objectiones. 220
- CONTR. V. Vtrum, & quomodo Deus sit causa
Malitiae formalis. 221
- §. I. Rejicitur Sententia Durandi, &
probaturs Immediatus influxus
Dei. 222
- §. II. Aliæ quædam Sententiae rejiciun-
tur. 224
- §. III. Vera ratio, cur Deus non sit causa
peccati. 225
- CONTR. VI. Unde desumenda sit differentia spe-
cifica peccatorum. 226
- CONTR. VII. Undenam desumenda sit distinctio
numerica peccatorum. 229

CAPVT II.

DE PECCATO HABITVALLI.

- CONTR. I. **I**n quonam consistat ratio peccati
Habitualis, remanentis post trans-
actum peccatum Actuale.
- §. I. Referuntur tres Sententiae. 231
- §. II. Rejiciuntur duæ aliæ Sententiae. 233
- §. III. Feritur Judicium de Sexta Senten-
tia. Ibid.
- §. IV. Statuitur verior Sententia. 237
- §. V. Solvuntur objectiones. 238
- CONTR. II. De Peccato originali.
- §. I. Quædam faciliora præmittuntur.
240
- §. II. De alligatione voluntatum Poste-
riorum Voluntati Adami. 241
- §. III. In quonam consistat peccatum Ori-
ginale. 243
- §. IV. Quam penam sustineant Infantes
decedentes cum Peccato origi-
nali. 245
- CONTR. III. Vtrum defacto contingat, vt ob rea-
tum poenæ temporalis sustinen-
da sit per accidens poenæ aeterna.
248

TRACTATUS III. DE GRATIA ET MERITO.

CAPVT I.

DE GRATIA HABITVALLI.

- CONTR. I. **V**trum detur Gratia, quæ sit do-
nnum supernaturale, physice
inherens naturæ intellectuali,
& absque operatione perma-
nens. 252

- CONTR. II. An Gratia Habitualis sit forma ju-
stificans solum, ex acceptione ar-
bitraria, an ex intrinseco prædi-
cato. 254
- CONTR. III. Quo sensu Gratia Habitualis sit spe-
ciali modo Participatio naturæ
divinæ. 255
- CONTR. IV. Vtrum Gratia Habitualis distingua-
tur realiter à Charitatis Habitu.
256
- CONTR.

Index Titulorum.

- CONTR. V. Vtrum sine infusione Gratiæ alteriusve doni, impossibilis cum peccato, possit remitti peccatum mortale. 257
- §. I. Prima probatio, desumpta ex statu puræ Naturæ. Ibid.
- §. II. Secunda probatio Conclusionis, desumpta ex remissione peccati Venialis. 260
- §. III. Tertia probatio, desumpta ex paritate remissionis ab homine factæ, sine immutatione illius cui culpa remittitur. 261
- §. IV. Declaiatur objectum Condonationis Extrinsecæ. Ibid.
- §. V. Solvuntur Objectiones contra condonationem extrinsecam. 264
- CONTR. VI. Vtrum Gratiæ sanctificans possit divinitus conjungi cum Peccato Mortali, & inimicitia. 268
- CONTR. VII. Vtrum actus perfectæ Charitatis sit ex essentiali sua perfectione Forma iustificans. 270
- CONTR. VI. Vtrum ratione Indolis & Completionis Naturalis, secluso omni extrinseco, unus sit melius dispositus ad bonum usum gratiæ, quam alius. 290
- CONTR. VII. Vtrum Gratiæ Christi sit necessaria ad vincendas graves tentationes. 293
- CONTR. VIII. Vtrum sit necessaria Gratiæ ad vincendam tentationem levem. 296
- CONTR. IX. Vtrum cum auxilijs ordinarijs possint per longum tempus vitari omnia Venialia. 297
- CONTR. X. Qualiter sit impossibile, Hominem resistere toti collectioni omnium auxiliorum possibilium. 300

CAPVT III.

DE MERITO.

CAPVT II.
DE NECESSITATE GRATIÆ
AD DECLINANDVM A MALO,
ET FACIENDVM BONVM.

- CONTR. I. Vtrum Deus potuisset hominem creare cum Concupiscentia non subiecta Rationi. 276
- CONTR. II. Vtrum, & in quibus Natura lapsa sit debiliior, quam esset Natura pura ante lapsum. 279
- CONTR. III. Vtrum Homo viribus Naturæ consequi possit Beatitudinem Supernaturalem. 282
- CONTR. IV. Vtrum Gratiæ necessaria ad consequendam salutem, nemini denegetur. 283
- CONTR. V. Quo sensu verum sit, Facienti quod in se est, Deus non denegat Gratiam. 285
- CONTR. I. Quomodo intelligenda sit Meriti Divisio in Meritum de Congruo & Meritum de Condigno. 301
- CONTR. II. Vtrum Homo Viator possit aliquid apud Deum mereri. 302
- CONTR. III. Quinam Virtutum actus mereantur de condigno vitam æternam. 304
- CONTR. IV. An donum intrinsecè Supernaturale, possit esse præmium actûs quoad substantiâ Naturalis. Ibid.
- CONTR. V. Vtrum statûs Gratiæ in operante sit conditio necessaria ad merendû de condigno vitam æternam. 306
- CONTR. VI. Vtrum de ratione Meriti sit voluntaria abdicatio alicujus boni temporalis. Ibid.
- CONTR. VII. Vtrum de ratione Meriti sit, esse opus hominis Viatoris. 309
- CONTR. VIII. Quomodo mereamur Gratiam & Gloriam. 310
- CONTR. IX. Vtrum Actus nostri possint ab extrinseco participare formaliter rationem Meriti. Ubi etiam, de conjunctione cum Meritis Christi. 314

LIBER III.
DE VIRTVTIBVS THEOLOGICIS,
FIDE, SPE, CHARITATE.

- CONTR. Prozm. I. In quonam consistat Conceptus Entis Supernaturalis in genere. 317
- §. I. Referuntur aliorum Sententiæ. 317
- §. II. Communis aliorum Sententia declaratur. 318
- §. III. Quodnam sit prædicatum primum Supernaturalitatis. 319
- §. IV. Explicatur Supernaturalitas Præsuppositiva. 320
- CONTR. Prozm. II. De Natura Virtutum Theologicarum in genere, & objecto Attributionis Fidei in Specie. 322

TRACTA-

TRACTATUS I. DE FIDE

CAPVT I. DE RESOLUTIONE FIDEI IN SVVM OBJECTVM FORMALE.

- CONTR. I. **V**trum Assensus Fidei habeat
revera Motivum assentien-
di. 326
- CONTR. II. Sub quo conceptu Formali movea-
tor Intellectus ad actum Fidei, ab
Auctoritate divina. 327
- CONTR. III. Vtrum veracitati Dei assentiamur
actu Fidei immediato, vel me-
diato. 330
- CONTR. IV. Vtrum veracitas Dei prater Infalli-
bilitatem in cognoscendo & di-
cendo, includat insuper hoc pra-
dictatum; Non posse permittere
hanc apparentiam credibilitatis,
quin Deus loquatur. 332
- CONTR. V. Quomodo Fides nostra nitatur Re-
velatione Dei. Vbi vltima Fidei
resolutio declaratur. 334
- §. I. Rejicitur Sententia resolvens Fi-
dem in Lumen internum fidei. 335
- §. II. Rejicitur Sententia resolvens Fi-
dem in revelationem Dei, tan-
quam in meram conditionem. Ibid.
- §. III. Rejicitur Sententia resolvens Fi-
dem in revelationem prateri-
tam. 336
- §. IV. Refertur Sententia resolvens Fidem
in auctoritatem Ecclesiae, ut est
auctoritas merè Humana. 339
- §. V. Verior Sententia circa resolutio-
nem Fidei. Ibid.
- §. VI. Solvitur prima obiectio, & ostendi-
tur, omnes credentes sufficienter
apprehendere Deum sibi loquen-
tem. 341
- §. VII. Solvitur secunda Obiectio, & decla-
ratur, quomodo locutio Ecclesiae
ex terminis apparere possit, esse
locutio Dei. 343
- §. VIII. Expediuntur reliquae Objectiones.
344
- CONTR. VI. Vtrum habitus Fidei nostrae possit
influere in actum Fidei, nixum
revelatione privata. 346
- CONTR. VII. Vtrum obiecta virtualiter tantum &
implicitè revelata, possint credi
Fide divinà.

- §. I. Praemittuntur aliqua, pro statu qua-
stionis intelligendo. 347
- §. II. Probabilior doctrina diversis Con-
clusionibus traditur. 348
- §. III. Applicatur Regula tradita particu-
laribus exemplis. 350
- §. IV. Vtrum sit Fide divinà credibile,
Clementem IX. esse verum Pon-
tificem, & Concilium Tridenti-
num fuisse legitimum. 351
- §. V. Solvuntur Objectiones. 353

CAPVT II. DE CREDIBILITATE MYSTERIORVM FIDEI.

- CONTR. I. **V**trum vera Religio habeat pro-
se Motiva evidentia Credibili-
tatis, sive absolutè, sive compa-
ratè spectetur. 355
- CONTR. II. Quanam sint praecipua Argumenta,
convincencia, nostram Religio-
nem dignam esse, quae omnibus
alijs praefertur. 357
- CONTR. III. Vtrum in Rusticis, Pueris, aliisque
simplicibus, Motivum Credibili-
tatis consistat in aliquo Discerni-
culo supernaturali, supplente de-
fectum Motivorum recensito-
rum.
- §. I. Refertur Sententia affirmans. 361
- §. II. Rejicitur Discerniculum P. Antonij
Perez. 362
- §. III. Discerniculum Cardin. Pallaviini
reijcitur. 364
- §. IV. Discerniculum P. Martini Esparza
reijcitur. 371
- §. V. Qualia Motiva Credibilitatis suffi-
ciant simplicioribus ad creden-
dum Fide infusà. 373
- §. VI. Dubium incidens, an repugnet,
actum supernaturalem versari
circa obiectum naturale. 374

CAPVT III. DE CERTITVDINE ET FIRMITATE ACTVS FIDEI.

- CONTR. I. **Q**uid sit Formido.
- §. I. Referuntur aliorum Sententiae. 376
- §. II. Quid sit Formido, & quomodo sub-
jaceat voluntati. 377

CONTR.

Index Titulorum.

- CONTR. II. Vtrum omnis actus Fidei infusa, excludat formidinem per suum proprium & intrinsecum tendendi modum. 379
- CONTR. III. Vtrum ex Fide à nobis asserta, procedere possit amor Dei super omnia. 382
- CONTR. IV. Qualis Certitudo sit de ratione Fidei. 384
- CONTR. V. An, & quo sensu actus Fidei divina certior sit assensu Evidente naturali. Ibid.
- CONTR. II. An Species impressæ, concurrentes ad actum Fidei, sint supernaturales. Ibid.
- CONTR. III. An Judicium Credibilitatis sit supernaturale. 403
- CONTR. IV. Vtrum pia voluntatis affectio, imperans assensum Fidei, sit supernaturalis. 404

C A P V T VIII.

DE NECESSITATE FIDEI
AD SALVTEM.

- CONTR. I. Quorum articulorum Fides sit necessaria necessitate medij. 405
- CONTR. II. An sine Fide strictè dicta, fiat aliquod opus supernaturale & meritorium. 406
- CONTR. III. Quo sensu, Fides Dei ut remuneratoris, sit necessaria necessitate medij. 408
- CONTR. IV. An, & quomodo sit necessaria Fides Trinitatis, & Incarnationis. 409
- CONTR. V. Quomodo Fides sit sub Præcepto. Ibid.
- CONTR. VI. Quanam sit obligatio confitendi Fidem. 410

C A P V T IV.

DE OBSCURITATE FIDEI
EIVSQUE REPVGNANTIA CVM
EVIDENTIA.

- CONTR. I. Vtrum actus Fidei possit esse Evidens in Attestante. 387
- CONTR. II. Cum quali Evidentia naturali circa idem Objectum materiale consistere possit actus Fidei. 388
- CONTR. III. Vtrum eidem objecto possimus assentiri ex motivo Scientiæ & Fidei, per vnum indivisibilem actum supernaturalem, & à nostro habitu infuso procedentem. 392

C A P V T V.

DE REPVGNANTIA FIDEI
CVM FALSITATE.

- CONTR. I. AN Deus possit revelare falsum. 396
- CONTR. II. Vtrum circa revelationem apparentem elici possit actus Fidei supernaturalis falsus. 397

C A P V T VI.

DE MODO TENDENDI
FIDEI IN SVA OBIECTA, FORMALE
ET MATERIALE.

- CONTR. unica. Vtrum assensus Fidei possit consistere in discursu formali. 399

C A P V T VII.

DE FIDEI ALIORVMQUE
AD IPSAM CONCVRRENTIVM
SVPERNATVRLITATE.

- CONTR. I. AN actus Fidei sit supernaturalis quoad Substantiam. 401

C A P V T IX.

DE HABITU FIDEI.

- CONTR. I. Quando nam Habitus Fidei infundatur, & quanam dispositio prærequiratur. 411
- CONTR. II. Quare Habitus Fidei maneat in Peccatore. 412
- Dubium incidens, de Influxu Habitu in actus Præceptos. 413
- CONTR. III. In quonam subiecto reperiat Fides. 414

C A P V T X.

DE HÆRESI ET
HÆRETICIS.

- CONTR. I. Quomodo differant Hæretici, ab alijs Infidelibus. 415
- CONTR. II. In quonam consistat Pertinacia requisita ad hæresin. 416
- CONTR. III. Quanam Pœnæ sint in hæreticos à Jure Constitutæ. Ibid.

TRACTA-

TRACTATUS II. DE SPE ET CHARITATE.

CAPUT I. DE SPE.

- CONTR. I. **Q**uod sit Conceptus formalis Spei. 419
- CONTR. II. Quodnam sit Objectum formale Spei Theologicae. 422
- CONTR. III. Quodnam sit Objectum materiale Spei Theologicae. 423
- CONTR. IV. Quoniam sensu Spes Theologica sit certa. Ibid.
- CONTR. V. In quibus detur Spes Theologica. 424
- CONTR. VI. Vtrum habens Revelationem suae Damnationis, possit sperare, aut licite desperare. 425

CAPUT II. DE CHARITATE.

- CONTR. I. **Q**uodnam sit objectum formale Charitatis Theologicae. 426
- CONTR. II. Quare bona extrinseca, quae Deo volumus, non sint objecta specificativa Habitūs Charitatis. 429
- CONTR. III. Vtrum inter Deum & Hominem dari possit vera Amicitia. 430
- CONTR. IV. An Habitūs Charitatis augeatur per actus quantumvis remissos. 431
- CONTR. V. An per durationem actūs augeatur Habitūs Charitatis & Gratia. 433
- CONTR. VI. Quis ordo Charitatis servandus sit inter se, & proximum. 436
- CONTR. VII. De Eleemosynâ, & Correctione fraterna. 437
- CONTR. VIII. De Scandalo. 438

LIBER IV. DE INCARNATIONE, ET SACRAMENTIS.

TRACTATUS I. DE INCARNATIONE.

CAPUT I. DE NECESSITATE IN- CARNATIONIS.

- CONTR. I. **V**trum Peccatum sit infinitae Malitiae. 441
- CONTR. II. An pura Creatura possit condignè satisfacere pro peccato mortali, proprio, vel alieno.
- §. I. Praemittuntur aliqua de Merito prima Gratiae, & statuitur vera Sententia de Satisfactione. 448

- §. II. Rationes minus efficaces proponuntur. 450
- §. III. Digressio brevis, vtrum opus purae creaturae possit esse aequalis bonitatis cum malitia peccati. 452
- §. IV. Probatur Conclusio alijs Argumentis. 454
- §. V. Solvuntur Objectiones. 457
- CONTR. III. Vtrum Christus condignè satisfacere pro peccato humani generis, & ejusdem reparationem condignè promeruerit, & vtrum illius Merita sint valoris Infiniti.
- §. I. Affirmativae Sententiae Auctoritas. 458
- §. II. Vtrum

*** 2

Index Titulorum.

- §. II. Vtrum opera Christi habuerint debitam æqualitatem cum offensa quâ tali. Ibid.
- §. III. Vtrum Satisfactio Christi fuerit sufficienter ad alterum. Ibid.
- §. IV. An Satisfactio Christi fuerit Satisfactio illius qui offendit. 459
- §. V. Vtrum Satisfactioni condigne repugnet, esse ex acceptis ab offenso, vel ex ejus bonis. 460
- §. VI. Vtrum Satisfactio Christi fuerit ex aliâs Indebitis. Ibid.
- §. VII. Vtrum Satisfactio Christi debuerit acceptari. Ibid.
- §. VIII. Vtrum, & ex quo fundamento Merita Christi habeant valorem infinitum ad præmium majus & majus in infinitum. 462
- §. IX. Solvuntur Objectiones. 463
- CONTR. IV. Vtrum Satisfactio Christi fuerit ex rigore Justitiæ.
- §. I. Quædam ad Statum questionis præmittuntur. 467
- §. II. Vtrum Satisfactio ex rigore Justitiæ repugnet in Christo ex speciali ratione. Ibid.
- §. III. Vtrum præjudicaret perfectissimo Dominio Dei, si obligaretur creatura ex Justitia commutativa. 468
- §. IV. Solvuntur Objectiones pugnantes pro Justitia commutativa in Deo. 469
- §. V. An pura creatura possit obligari, & satisfacere Deo pro debito ex Justitia Commutativa. 471

CAPUT II.
DE CAUSSA FINALI SEU
MOTIVA INCARNATIONIS.

- CONTR. vnica. Vtrum Redemptio nostra fuerit Finis vnicus & adequatus Incarnationis. 476

CAPUT III.
DE SUBSTANTIA INCARNATIONIS SECUNDUM SE
EIVSQVE EXTREMIS.

- CONTR. I. In quo consistat Assumptio humanitatis facta à Verbo divino.
- §. I. Error Nestorij & Eutichetis. 479
- §. II. Vtrum ex Mysterio Incarnationis colligatur probabilis Subsistentiam esse positivam, an negativam. 481
- §. III. Vtrum Unio hypostatica distinguatur realiter ab extremis, & quid illa sit. 484
- §. IV. Vtrum Unio hypostatica sit Modus substantialis supernaturalis. 485

- CONTR. II. Vtrum sola Personalitas Verbi, vel etiam Natura Divina secundum esse absolutum terminaverit immediate Unionem Hypostaticam. 486
- CONTR. III. Quanam terminent Unionem hypostaticam ex parte Naturæ assumptæ. 489

CAPUT IV.
DE SANCTITATE HUMANITATIS CHRISTI.

- CONTR. I. Vtrum Humanitas Christi sanctificetur sanctitate increata. 490
- CONTR. II. Vtrum tam Divinitas quam Personalitas, arque etiam ipsa Unio sanctificet Humanitatem. 492
- CONTR. III. Vtrum Gratia Habitualis, aliaque dona supernaturalia fuerint in Christo. 494

CAPUT V.
DE CHRISTI IMPECCABILITATE.

- CONTR. I. AN cum Unione Hypostatica consistere possit peccatum. 495
- CONTR. II. An Unio Hypostatica possit destrui per peccatum, vel antecedenter impediri. 496

CAPUT VI.
DE LIBERTATE CHRISTI.

- CONTR. I. AN, & quo sensu Præceptum moriendi possit cum impeccabilitate & libertate moriendi conciliari. 498
- §. I. An suffecerit Libertas moriendi quoad Circumstantias. Ibid.
- §. II. An satisfiat difficultati dicendo, quod Christus potuisset recitare Præceptum, & non recusaverit. 499
- §. III. Vtrum expediatur difficultas per Obedientiam affectivam. 500
- §. IV. Vtrum repugnet Christo fuisse impositum Præceptum Theologicæ & rigorosè acceptum. Ibid.
- §. V. Quo sensu Christus dicatur accepisse Mandatum moriendi. 501
- §. VI. Solvuntur Objectiones. 502
- CONTR. II. Vtrum Christus fuerit liber ad actus inæqualis perfectionis. 504
- CONTR. III. Vtrum libertas Christi fuerit subiecta Fomiti peccati. 507
- CONTR. IV. Quo sensu dicenda sit Voluntas Christi fuisse semper conformis voluntati divinæ. 508

CAPUT

CAPUT VII.
DE PRÆMIIS MERITORVM
CHRISTI.

- CONTR. I. Vtrum Incarnatio quoad Substantiam spectata, fuerit Præmium alicujus Meriti. 509
- CONTR. II. An ex Meritis Christi B. Virgo meruerit circumstantiam Maternitatis: & an ceteri Progenitores Christi circumstantiam Stipis.
- §. I. Vtrum B. V. meruerit Maternitatem de condigno. 511
- §. II. Vtrum B. V. meruerit Maternitatem de Congruo. Proponitur difficultas, & Sententia admittens tantum meritum dispositivum. 512
- §. III. Refertur Sententia constituens Christum in Statu independente à suis progenitoribus. 513
- §. IV. Præcedentium Sententiarum fundamentum seu Suppositum, falsum esse demonstratur. 514
- §. V. Facilius modus expediendi præsentem difficultatem. 515

CAPUT VIII.
DE SCIENNTIA CHRISTI.

- CONTR. I. Quanam Objecta cognoverit Christus per Visionem beatam. 518
- CONTR. II. An in Christo fuerit Scientia per se infusa. 519
- CONTR. III. An in Christo fuerit Scientia naturalis per accidens infusa, vel, an fuerit successivè, & modo naturali acquisita. 520

CAPUT IX.
DE QVIBVSDAM PROPOSITIONIBVS, MODIS QVE LOQVENDI
CIRCA MYSTERIVM INCARNATIONIS.

- CONTR. I. Vtrum Christus, cum addito: *quantum homo*, vel etiam *Abfolutè*, & sine addito possit dici Creatura. 523
- CONTR. II. Vtrum Christus dici possit *Vnus*, an *Plures*, *Vnum*, an *Plura*. 524

CAPUT X.
DE SACERDOTIO CHRISTI.

- CONTR. I. Secundum quam Naturam Christus sit Mediator & Sacerdos. 524
- CONTR. II. Quis fuerit effectus Sacrificij à Christo oblato. 525
- CONTR. III. Quo sensu Christus sit, & dicatur Sacerdos in æternum. 526
- CONTR. IV. An Christus fuerit Sacerdos secundum ordinem Melchisedech. 527
- CONTR. V. Quale Jus & Dominium habuerit Christus Dominus. 528

CAPUT XI.
DE SERVITUTE ET FILIATIONE.

- CONTR. I. An Christus secundum Humanitatem sit, & dici possit Servus Dei. 528
- CONTR. II. Quo sensu Christus sit Filius naturalis, & non adoptivus. 529

CAPUT XII.
DE ADORATIONE CHRISTI, ET CVLTIV IMAGINVM.

- CONTR. I. Quid sit Adoratio in genere. 531
- CONTR. II. Vtrum Christus vt Homo Adorari possit cultu latriæ. 532
- CONTR. III. Vtrum Humanitas Christi possit adorare Angelos & Homines. 534
- CONTR. IV. Quomodo adoratio Imaginum feratur in Imaginem & Exemplar. 535

CAPUT ULTIMUM.
DE COMMVNICATIONE
IDIOMATVM. 537

TRACTATUS II.

DE SACRAMENTIS IN GENERE.

CAPUT I. DE NATURA SEV ESSEN- TIA SACRAMENTI, THEOLOGICE ET DOGMATICE SVMPPTI.

- CONTR. I. **A**N ad rationem Sacramenti spectet ratio Signi, Symboli, & Causæ. 541
- CONTR. II. Vtrum de ratione Sacramenti sit, esse Signum, seu Cereemoniam stabilem. 543
- CONTR. III. Vtrum Sacramenta nova & antiqua Legis convenient vnivocè, possintque vnâ Definitione commode definiti. 544
- §. I. Rejiciuntur variae Definitiones Sacramentorum in genere. 544
- §. II. Examinatur Definitio Cardin. de Lugo. 546
- §. III. Examinatur Definitio P. Aegidij Conink. 547
- §. IV. Sacramenta veteris & novae Legis non nisi Analogicè convenire concludunt. 548

CAPUT II. DE MATERIA ET FORMA SACRAMENTORVM NOVAE LEGIS.

- CONTR. I. **A**N, & quo sensu singula Sacramenta consent Rebus tanquâ Materiâ, & Verbis tanquam Formâ. 550
- Digressio ad Materiam & Formam Matrimonij. 551
- CONTR. II. An & quo sensu Materia & Forma Sacramentorum sit determinata à Christo. 555
- CONTR. III. Quanta Materia Variatio esse debeat, ut reddat Sacramentum Invalidum. 557
- CONTR. IV. Quanam Variatio Formae obsit Valori Sacramentorum. 558
- CONTR. V. Quomodo error, vel intentio per-versa Ministrum circa vocum significationem, & usum possit obsistere Valori Sacramenti. 559

CAPUT III. DE SACRAMENTORVM VIRTUTE ET EFFECTIBVS.

- CONTR. I. **A**N, & in quo sensu differat Gratia Sacramentalis à non Sacramentali. 562
- CONTR. II. Vtrum repugnet, Gratiam sanctificantem causari à Sacramentis influxu physico per potentiam Obiectivalem. 564
- §. I. Primum Argumentum pro non repugnantia, desumptum ex Virtute inchoata ad gradum Entis. 565
- §. II. Argumentum secundum, deductum ex Miraculis quibusdam. 566
- §. III. Argumentum tertium, deductum ex Perfectione Divina. 566
- §. IV. Argumentum quartum, desumptum ex dominio Dei. 567
- §. V. Argumentum quintum, desumptum ex manifestatione specialis perfectionis Divinae. 567
- §. VI. Solvuntur Obiectiones. 567
- CONTR. III. Vtrum Sacramenta causent Gratiam physicè, vel tantum moraliter. 570
- §. I. Rejicitur prima Sententia. 571
- §. II. Rejicitur Qualitas Relativa & Exactiva Gratiae. 571
- §. III. Rejicitur Elevatio extrinseca Sacramentorum. 572
- §. IV. Proponitur vera Sententia de modo quo Sacramenta causent Gratiam, & solvuntur Obiectiones. 572
- §. V. Explicatur discrimin inter Causam Moralem, & Conditionem. 575
- §. VI. Vtrum Circumcisio fuerit Causa Gratiae, vel Condicio, vel Neutrum. 576
- §. VII. Solvuntur Obiectiones. 579
- CONTR. IV. Quanam Sacramenta Characterem imprimant, & quid ille sit. 580

CAPVT

CAPUT IV.
DE MINISTRO SACRAMENTORVM.

- CONTR. I. **Q**ualis Intentio requiratur in Ministro ad valorem Sacramentorum. 583
- CONTR. II. Vtrum ad conficiendum Sacramentum sufficiat intentio Habitualis, Virtualis, Indirecta. 586
- §. I. Explicatur Diverſitas, harum Intentionum. 586
- §. II. De Intentione Habituali. 586
- §. III. De Intentione Virtuali. 587
- §. IV. De Intentione Indirecta. 588
- §. V. An sufficiat Intentio directè intendens actiones Sacramentales per medium privans vſu rationis. 588
- CONTR. III. Vtrum ad valorem Sacramenti sufficiat Intentio conditionata. 589

CONTR. IV. Quatenam ex Intentionibus contrarijs censenda ſit fortiri effectum. 593

CAPUT V.
DE SVSCIPIENTE SACRAMENTVM.

- CONTR. I. **A**n, & quomodo diſpoſitio ſuſcipientis ſit meſura Gratia Sacramentalis. 594
- CONTR. II. An, & quomodo Sacramentum cum Obice receptum revivſcat. 595
- CONTR. III. Vtrum per revivſcentiam Baptiſmi poſſint Indirectè remitti peccata poſt Baptiſmum commiſſa, ſine conſuſu cauſa directè remiſſiva. 598
- CONTR. IV. Qualis Intentio requiratur in ſuſcipiente Sacramentum. 599

TRACTATUS III.
DE AVGVSTISSIMO EVCHARISTIAE SACRAMENTO.

CAPUT I.
DE PARTIBVS CONSTITUTIVIS EVCHARISTIAE.

- CONTR. I. **A**n Species ſeu Accidentia panis & vini ſint partes Eucharistiæ. 601
- CONTR. II. Vtrum, & quomodo in Eucharistia importetur corpus Chriſti & Species. 602
- CONTR. III. An verba Conſecrationis ſint intrinſeca Eucharistiæ Sacramento. 603
- CONTR. IV. Vtrum intentio Miniſtri ſit pars Eucharistiæ, aliorumque Sacramentorum. 604
- CONTR. V. An, & qua ratione Subſtantia panis & vini conſtituant intrinſecè Sacramentum Eucharistiæ. 605
- CONTR. VI. An vſus ſeu ſumptio Eucharistiæ ſit pars Eucharistiæ. 606

CAPUT II.
DE VNITATE ET NECESSITATE EVCHARISTIAE.

- CONTR. I. **V**trum Eucharistiæ Sacramentum ſit vnum Specie inſimã. 607
- CONTR. II. An, & quomodo hoc Sacramentum numero multiplicetur. 608
- CONTR. III. An Eucharistiæ ſit neceſſaria neceſſitate Mediæ ad ſalutem, in re, vel in voto.
- §. I. Explicatur differentia inter neceſſitatem Mediæ & Præcepti. 609
- §. II. Doctrina tradita applicatur Eucharistiæ. 610

CAPUT III.
DE MATERIA REMOTA EVCHARISTIAE, PANE ET VINO.

- CONTR. I. **Q**ualis Panis, & quale Vinum requiratur. 611
- CONTR. II. Ex quo Præcepto aqua ſit vino admiscenda. 613
- CONTR. III. Vtrum ad hoc, vt aqua convertatur in Sanguinem, priùs convertatur converſione phyſicã in vinum, an potiùs immediatè ſicut vinum, convertatur in Sanguinem. 614
- Solvuntur Objectiones. 617

CAPUT

CAPUT IV.
DE CORPORIS ET SANGVI-
NIS CHRISTI SVB SPECIEBVS
PANIS ET VINI PRÆSENTIA.

- CONTR. I. AN Christus sit præfens in Eucha-
ristia, & qualis illa sit præfen-
tia. 620
CONTR. II. In quonam consistat vnio Corporis
Christi cum speciebus. 621

CAPUT V.
DE CONVERSIONE PANIS
ET VINI IN CORPVS ET
SANGVINEM CHRISTI.

- CONTR. I. AN ad conversionem in genere,
requiratur vt terminus à Quo
omnino esse desinat. 624
CONTR. II. Quomodo ex verbis Christi colliga-
tur conversio Eucharistica. 625
CONTR. III. Vtrum in conversione Eucharistica
producatur Corpus Christi novâ
actione. 628

CAPUT VI.
DE HIS QUÆ VEL VIVER-
BORVM, VEL PER CONCOMITAN-
TIAM PONVNTVR IN EV-
CHARISTIA.

- CONTR. I. Quid ponatur vi Verborum sub
speciebus Panis. 630
CONTR. II. Quid ponatur vi Verborum sub spe-
ciebus Vini. 633
CONTR. III. Quomodo Divinitas & Personalita-
tes Divinæ existant in Eucharis-
tia. 633

CAPUT VII.
DE ACCIDENTIBVS PANIS
ET VINI MANENTIBVS IN
EVCHARISTIA.

- CONTR. I. Vtrum Accidentia Panis rema-
neant. 634
CONTR. II. Quomodo ex speciebus consecratis
generetur Substantia. 634

CAPUT VIII.
DE FORMA SACRAMENTI
EVCHARISTIAE.

- CONTR. I. Quid modo verificentur verba
consecrationis. 636
CONTR. II. An Verba causent Conversionem
Eucharisticam vt vera. 637
CONTR. III. Quomodo significet Pronomen
Hoc, & Hic, in verbis Consecra-
tionis. 638
CONTR. IV. An plures Sacerdotes possint simul
consecrare eandem materiam. 639
CONTR. V. An verba Consecrationis, dicantur
Enunciativè, vel Recitativè. 641

CAPUT IX.
DE EFFECTIBVS EVCHA-
RISTIAE.

- CONTR. I. AN Eucharistia aliquando per
accidens conferat primam Gra-
tiam ex opere operato. 645
CONTR. II. An amba Species maiorem gratiam
conferant, quàm vna sola. 646

TRACTATUS IV.
DE POENITENTIA.

PARS I.

DE POENITENTIA VT EST VIRTVS
MORALIS.

CAPUT I.
DE GENERE ET DIFFE-
RENTIA POENITENTIAE.

- CONTR. I. AN Poenitentia sit Virtus. 649

- CONTR. II. An detur Poenitentia, quæ sit Virtus
Specialis, contradistincta à care-
ris virtutibus, tum seorsim, tum
collectivè sumptis. 651
CONTR. III. Vtrum detur Habitus purè reflexi-
vus super peccato commissio, ejus-
que

Index Titulorum.

- que emendativus, & sub hoc conceptu mereatur specialius vocari Pœnitentia. 651
- §. I. Resolvitur Quæstio in primo sensu. 651
- §. II. Resolvitur Quæstio in sensu formali. 653
- CONTR. IV. An sit possibile peccatum ex intrinseco prædicato indelebile per Pœnitentiam. 655

CAPUT II.
DE PRÆCIPVO POENITENTIAE ACTV, AD PECCATI DELETIONEM IDONEO, CONTRITIONE.

- CONTR. I. Quid Vale Motivum esse debeat Contritionis prout differt ab Attritione. 658
- CONTR. II. An, & quo sensu malum Culpæ sit majus, magisque detestabile per Contritionem perfectam, quam malum pœnæ Inferni. 659

CAPUT III.
DE NECESSITATE POENITENTIAE.

- CONTR. I. AN defacto Pœnitentia sit necessario necessitate Medij. 663
- CONTR. II. An Pœnitentia sit necessaria de potentia absoluta. 664

- CONTR. III. Vtrum Deus possit remittere peccatum pro tempore quo committitur. 666
- CONTR. IV. An Pœnitentia Justificativa sit necessaria ex Præcepto naturali. 668
- CONTR. V. Pro quo tempore sit Pœnitentia necessaria ex Præcepto naturali.
- §. I. An Præceptum naturale Pœnitentia salutaris, obliget statim post commissum peccatum. 669
- §. II. An Præceptum naturale Pœnitentia obliget solum in periculo mortis. 671
- §. III. An post peccatum commissum, reneatur homo Lege naturali ad peccatum statim retrahendum, & deinde toties, quoties peccati memoria occurrit. 672

CAPUT IV.
DE EFFECTIBVS POENITENTIAE.

- CONTR. I. Quid modo Pœnitentia deleat Pœnam. 674
- CONTR. II. Quibus modis deleatur Peccatum veniale. 675
- CONTR. III. Vtrum peccata redeant per lapsum. 676
- CONTR. IV. Quomodo per Pœnitentiam merita reviviscant. 678
- Solvuntur Objectiones, & explicatur ratio fundamentalis reviviscenæ. 680

PARS II.

DE SACRAMENTO POENITENTIAE.

CAPUT V.
DE ESSENTIA ET PARTIBVS CONSTITVTIVIS HVIVS SACRAMENTI.

- CONTR. I. Quid Vanam sint partes constitutivæ hujus Sacramenti. 682
- CONTR. II. An Peccata absolvenda ita sint Materia remota, vt nullo sensu sint Pars Sacramenti. 683

CAPUT VI.
DE FORMA SACRAMENTI POENITENTIAE.

- CONTR. I. Quid sensu vera sit Forma: *Ego te absolvo*, respectu peccatorum jam antè remissorum. 685
- §. I. Aliorum Sententia referuntur. 685
- §. II. Nostri Sententia. 687
- CONTR. II. Vtrum possit conferri valida absolutio per solum verbum *Absolvo*: & tandem per solum: *Etiam*. 690

CAPVT

CAPUT VII.

DE DOLORE ET PROPOSITO
REVISITO AD SACRAMENTUM
POENITENTIAE.

- CONTR. I. **V**trum Contritio ex solo metu
Pœnæ, & desiderio Beatitudinis
sit honesta. 692
- CONTR. II. Vtrum ad hoc Sacramentum suffi-
ciat Attritio ex solo motivo crea-
to, sine motivo Charitatis. 694
- Solvuntur Objectiones. 696
- CONTR. III. Vtrum Dolor debeat esse prior na-
turâ vel tempore ante Confessio-
nem. 699
- CONTR. IV. Vtrum ad valorem hujus Sacramenti
sit necessarius dolor & propositum
ex motivo universalis ad omnia
mortalia. Vbi, An hoc Sacramen-
tum ex hoc capite nunquam pos-
sit esse validum & informe. 700
- CONTR. V. Qualis Dolor & Propositum requi-
ratur ad Confessionem Venia-
lium. 702

CAPUT VIII.

DE CONFESSIONE, EIVSQVE
MATERIA CIRCA QVAM.

- CONTR. I. **A**N Jure divino sit obligatio con-
fiteendi peccata mortalia Du-
bia. 703
- CONTR. II. An Circumstantiæ Aggravantes sint
necessariò aperiendæ in Confes-
sione. 706
- Solvuntur Objectiones. 709

CAPUT IX.

DE MINISTRO SACRA-
MENTI POENITENTIAE.

- CONTR. vnic. **A**N Collatio Ordinis sit etiam
immediata collatio Jurisdic-
tionis. 711

CAPUT X.

DE SIGILLO CONFESSIONIS.

- CONTR. I. **Q**uo Jure sit hoc Sigillum intro-
ductum in toto suo rigore. 713
- CONTR. II. An, & quomodo liceat Confessio-
ni vti notitiâ Confessionis. 714
- CONTR. III. Vtrum ratione Sigilli defendi possit
licentiâ manifestandi Compli-
cem in confessione, si peccatum
aliter explicari non possit. 716

CAPUT XI.

DE SATISFACTIONE SA-
CRAMENTALI.

- CONTR. I. **A**N opus formaliter satisfacto-
rium debeat esse Pœnale, for-
maliter Liberum, & in Gratia fi-
ctum. 717
- CONTR. II. An sit obligatio imponendi Pœni-
tentiam, camque Acceptandi. 718
- CONTR. III. Quis possit mutare Pœnitentiam. 719

CONTRO-